

Emprendre, assignatura pendent

Singapur és l'exemple paradigmàtic: una ciutat-estat que, en 40 anys, ha passat d'un PIB per capita de 512 dòlars a un de 37.220. Així, s'ha convertit en un dels deu estats més rics del món. Tot plegat, sense fonts d'aigua ni d'energia, sense producció agrícola ni indústries. Singapur s'ha transformat en un centre financer internacional, productor de tecnologia i líder mundial en serveis portuaris.

L'estat ocupa el número u en el rànquing "Doing Business 2011: Making a Difference for Entrepreneurs" (que traduiríem com "fer negocis: marcar la diferència per als emprenedors"), desenvolupat pel Banc Mundial. Aquest estudi mesura les facilitats per fer negocis, a través de nou indicadors relacionats amb les gestions i el temps i el cost que ha d'assumir un empresari per tirar endavant el seu negoci. Paràmetres que van des de la constitució d'una societat fins al registre de les propietats, la normativa d'exportació, el marc regulador, el pagament d'impostos, l'accés al crèdit, la protecció dels inversors, etc.

Cal dir però, que, en un món tan globalitzat com l'actual, és important que el teixit empresarial d'un país sigui molt flexible i que els governs no posin problemes a l'hora de crear empreses i llocs de treball. Sovint, els estatuts del treballadors o les postures sindicals posen problemes a la societat perquè frenen el procés de creació d'empreses. Singapur és l'exemple més clar de desenvolupament, però, a països com els Estats Units, es pot crear una empresa en només tres dies, el teixit empresarial és molt més flexible i els impostos molt més baixos que a casa nostra.

A l'estat espanyol, els polítics no paren de proclamar que cal frenar l'atur. La mitjana per engegar una empresa és de 72 dies i, pel que fa als impostos, es manlleua el 30% del benefici net de les activitats. És a dir, un dels trimestres de l'any, les empreses treballen per a l'estat. Els costos de contractació de personal són abusius. És impossible remunerar una persona d'acord amb la seva productivitat. En aquest país, els sindicats i l'estat acaben imposant els sous.

Si en un futur volem sortir de la crisi, s'hauria de reduir la despesa pública i fer una baixada dràstica d'impostos per tal que els ciutadans i les empreses no tinguin tanta pressió fiscal i es fomenti el consum.